
TEN ROOMS OF THE MIND
LUCID MADNESS
Vision

GILLETTEOVO LUCIDNO LUDILO

Vizija

DESET SOBA UMA

Postoji kuća u kojoj svatko od nas živi, a da je nikada nije izabrao.

Nema adresu. Nema je ni na jednoj karti. Ipak je poznajemo bolje od ijednog mjesta u kojem smo ikada uistinu živjeli. Unutra je desetero vrata.

Neka otvaramo svaki dan, a da toga nismo ni svjesni.

Druga držimo zaključanima i pretvaramo se da nemaju nikakve veze s nama.

A onda postoje sobe koje nismo sami sagradili, a ipak ih nekako nosimo u sebi. Ovo nije teorija.

Nije ni psihološki priručnik koji skuplja prašinu na polici.

To je svjedočanstvo čovjeka koji je prošao kroz tih deset soba, jednu po jednu, često ne znajući gdje se nalazi, i koji sada, s nekoliko godina više na leđima, pokušava ih opisati točno onako kako ih je proživio.

Desetero vrata.

Otvorio sam ih sva.

Neka sa znatiželjom.

Neka nevoljko.

Neka tek kad je već bilo prekasno za povratak.

Ako vam se ove sobe čine poznatima, nije to zato što pričaju moju priču.

Nego zato što negdje duboko u sebi pričaju i vašu.

Ferdinando

LUCIDNO LUDILO – Vizija

Postoji teritorij koji malo tko prepoznaje.

Nalazi se između kaosa i jasnoće.

Između rane i razumijevanja.

Između sloma i ponovnog rođenja.

Ja ga zovem lucidnim ludilom.

Ondje veze postaju vidljive.

Maske padaju.

Detalji počinju govoriti.

Teško je to objasniti.

Oni koji ga nikada nisu doživjeli zamjenjuju ga sa zbrkom.

Zapravo je riječ o suprotnom.

To je višak jasnoće.

Previše stvarnosti promatrane odjednom.

Oni koji žive u lucidnom ludilu nisu izgubljeni.

Oni samo putuju kroz mjesta do kojih drugi još nisu stigli.

Jednom smo posjetili klijenta koji nikada nije plaćao na vrijeme.

Zbog kašnjenja stalno se vraćao na popis dužnika.

Uključio se čak i voditelj naplate potraživanja.

Došao je iz Milana.

Analitičniji.

Racionalniji.

Manje emotivan.

Ipak, klijent nije htio slušati.

Vrijeme je prolazilo.

Jednoga dana ponovno sam ga sreo.

Rekao sam:

„Čestitam. Vašeg imena više nema na popisu dužnika. Napokon ste postali kao svi ostali.”

Pogledao me.

Nasmiješio se.

I odgovorio:

„Dragi moj prijatelju, pogledaj ponovno. Ako me nisi vidio, to ne znači da me nema.”

U tom sam trenutku nešto shvatio.

Lucidno ludilo nije vidjeti ono što ne postoji.

To je vidjeti ono što postoji dok svi ostali gledaju negdje drugamo.

Ferdinando